

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

EESK:S 500:E PLENARSESSION DEN 9–10 JULI 2014

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ”Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om strukturella åtgärder för att förbättra motståndskraften hos EU:s kreditinstitut”

COM(2014) 43 final – 2014/0020 (COD)

(2014/C 451/07)

Föredragande: **Edgardo Maria Iozia**

Europaparlamentet och rådet beslutade den 25 februari 2014 respektive den 27 mars 2014 att i enlighet med artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

”Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om strukturella åtgärder för att förbättra motståndskraften hos EU:s kreditinstitut”

COM(2014) 43 final – 2014/0020 (COD).

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 23 juni 2014.

Vid sin 500:e plenarsession den 9–10 juli 2014 (sammanträdet den 9 juli) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 97 röster för, 1 röst emot och 3 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) ger sitt starka stöd för reformen av banksektorns struktur, eftersom detta är en av de viktigaste lagstiftningsåtgärder som vidtagits till följd av finanskrisen. EESK betonar att denna reform innebär att man för första gången företar en genomgripande reglering av banksektorns kärna och en komplettering av bankunionen. Dessutom kan den ge ett viktigt bidrag till att återupprätta förtroendet hos medborgarna och företagen, samt förstärka det europeiska banksystemet och minska risken för spridning, något som skulle vara till fördel för en adekvat finansiering av ekonomin.

1.2 EESK anser att denna förordning är absolut nödvändig och att den kommer att medföra en omorganisation av en hel rad bank- och finanstjänster. För kommittén är det uppenbart att den föreslagna förordningen inte räcker för att undvika en ny kris. Detta kräver en betydande förändring av finanskulturen och ett införande av etiska principer i den dagliga verksamheten i finanssektorn. Samtliga berörda parter bör vara delaktiga i byggandet av ett nytt finansiellt och ekonomiskt system i syfte att skapa en hållbar och motståndskraftig finanssektor. Alla berörda parter intressen bör balanseras på bästa möjliga sätt. I detta syfte stödjer och uppmuntrar EESK en bred överenskommelse i syfte att ge ekonomin en nystart och återskapa förtroendet för de finansiella institutionerna, och vi uppmanar kommissionen att främja en europeisk social pakt för hållbar finansiering. Arbetstagare, företagsledning, aktieägare, investerare, familjer, små och medelstora företag, industrier och kommersiella kunder bör tillsammans finna en stabil och rättvis överenskommelse i syfte att skapa en finanstjänstesektor som är inriktad på att bygga upp välbästandet och stödja realekonomin, tillväxten och goda arbetstillfällen, samt att respektera miljön och undvika oönskade negativa sociala konsekvenser.

1.3 EESK betonar att nationella myndigheter måste tillämpa enhetliga bedömningskriterier och rekommenderar en homogen tillämpning av denna lagstiftning på EU-nivå, möjligen i samförstånd med myndigheterna i tredje länder.

1.4 Kommittén ställer sig tveksam till valet att tillåta olika nationella bestämmelser vid sidan av EU-lagstiftningen. Kommittén menar att ett sådant system skulle kunna innebära att man inte kan säkerställa en enhetlig tillämpning av de nya bestämmelserna. EESK bedömer att detta undantag endast är tänkt för bestämmelser som är i kraft, under förutsättning att dessa bestämmelser är helt likvärdiga med förordningsförslaget.

1.5 EESK ser den förordning som kommissionen föreslår som en motiverad och effektiv åtgärd för att skilja ut kommersiell bankverksamhet från investeringsverksamhet. Jämfört med de alternativ som vissa länder valt baseras kommissionens förslag på en dialog- och bedömningsprocess som gör att den universella bankmodellen kan bibehållas, och åtgärder vidtas endast för att få bukt med de allvarliga risker som denna bankmodell är förenad med.

1.6 EESK betonar att konsekvenserna av den föreslagna lagstiftningen för sysselsättningen inte har beaktats i tillräcklig utsträckning. Hundratusentals arbetstillfällen skulle kunna gå förlorade till följd av alla nya bestämmelser om finansiella tjänster, och det är oacceptabelt att inga åtgärder har planerats för att minska de stora direkta och indirekta sociala effekterna av detta. Den här förordningen skulle också kunna få begränsade direkta effekter, men den påverkan som den skulle kunna få på företagets verksamhet skulle få återverkningar på hela det finansiella systemet. Å andra sidan bör man erkänna att begränsningen av bankernas risker gynnar hela realekonomin, vilket utan tvekan skulle gynna sysselsättningen i allmänhet.

1.7 Det finns också allvarliga farhågor för att kostnaderna kan komma att läggas på arbetstagarna. Även om kommissionen har beaktat denna aspekt i sin konsekvensbedömning, verkar det som om problemet inte fått särskilt stort utrymme i reformarbetet. Visserligen är de sektorer som omfattas av reformen de minst arbetsintensiva, men de indirekta effekterna av reformen medför kostnadsbesparande åtgärder som kan innebära ytterligare sysselsättningsnedskärningar, vilket vissa viktiga bankinstitut förvarnat om.

1.8 Många aktörer med vitt skilda intressen berörs (finanslobbyister, större medlemsstater, konsumenter och investerare, hushållen, större och mindre företag, föreningar etc.). Tidigare har man låtit det finansiella systemets regler råda, men nu bör vi ha lärt oss att det är samhällsintresset som måste sättas i första rummet. Kommittén rekommenderar därför att man ändrar inställning och fokuserar på det gemensamma bästa på ett sätt som balanserar alla berörda aktörers intressen, eftersom det bara är på så sätt som reformen kan bli effektiv.

1.9 Kommittén är övertygad om att ett hållbart finansiellt system förutsätter "tålmod" inom de finansiella institutionerna, dvs. de ska inte till varje pris fokusera på kortsiktiga vinster, utan i stället prioritera effektivitet och stabilitet på längre sikt. I denna förordning föreslås en förändrad affärsmodell.

1.10 EESK anser att kommissionen bör ägna större uppmärksamhet åt investerare och arbetstagare, som hittills inte har beaktats tillräckligt i reformen. På lång sikt säkras hållbarheten i systemet om nytt förtroende kan skapas genom en tryggare miljö för såväl investerare som arbetstagare, som är aktiva aktörer i riskhanteringsprocessen.

1.11 EESK anser att flexibilitet vid tillämpningen av förordningen är en motiverad och önskvärd princip. Den "biologiska mångfalden" ⁽¹⁾ inom banksektorn är en garant för systemets stabilitet och effektivitet. EESK vill dock påpeka att detta inte ska förväxlas med en godtycklig tillämpning av bestämmelserna.

1.12 EESK rekommenderar att kommissionen i sin konsekvensbedömning inkluderar en detaljerad bedömning av samspelet mellan de viktigaste förslagen i den nuvarande förordningen med andra nyligen lanserade initiativ såsom CRD IV, BRRD, den gemensamma rekonstruktionsmekanismen osv., samt en bedömning av riskerna för migration till skuggbanker.

⁽¹⁾ EUT C 100, 30.4.2009, s. 84.

1.13 EESK rekommenderar ett nära samarbete och samordning i fråga om tillsynen mellan EBA och de nationella myndigheterna, som känner till marknaden väl och som spelar en nyckelroll i förvaltningen av den nya, reformerade europeiska finanssektorn.

2. Förslaget till förordning

2.1 Enligt kommissionen utgör förslaget en viktig del av EU:s svar på problemet med banker som är för stora för att tillåtas gå omkull (too big to fail). Syftet är att förhindra okontrollerade risker i EU:s banksystem och bromsa ökningen i verksamhet av rent spekulativ natur.

2.2 Förslaget till förordning syftar till att förebygga systemrisker, finansiella påfrestningar eller obestånd inom stora, komplexa och sammanflätade enheter inom det finansiella systemet, i synnerhet kreditinstitut, och till att följande mål nås:

- (a) Minska överdrivet risktagande inom kreditinstitut.
- (b) Undanröja väsentliga intressekonflikter mellan ett kreditinstituts olika delar.
- (c) Undvika felallokering av resurser och främja utlåningen till real ekonomin.
- (d) Bidra till att konkurrensvillkoren inte snedvrids för kreditinstitut på den inre marknaden.
- (e) Minska sammanflätningen inom finanssektorn som förorsakar systemrisker.
- (f) Underlätta en effektiv förvaltning, övervakning och tillsyn av kreditinstitut.
- (g) Underlätta en ordnad avveckling och rekonstruktion av koncerner.

Förslaget till förordning innehåller bestämmelser om följande:

- (h) Förbudet mot handel för egen räkning (nedan kallad *egenhandel*).
- (i) Separering av viss handelsverksamhet.

2.3 Andra slags finansiella tjänster och produkter (värdepapperisering, företagsobligationer, derivat osv.) bör därför vara tillåtna även i fortsättningen.

3. Inledande kommentarer

3.1 Enligt kommissionens uppskattningar har finanskrisen kostat regeringarna i EU cirka 1 600 miljarder euro (13 % av EU:s BNP) i form av statligt stöd för räddningsåtgärder inom finanssektorn.

3.2 Banksektorn präglas av en särskilt hög koncentration: 14 europeiska bankkoncerner finns med i förteckningen över globala systemviktiga finansinstitut, och 15 europeiska bankkoncerner står för 43 % av tillgångarna på marknaden, vilket motsvarar 150 % av BNP i EU-27, och de första 30 koncernerna står för 65 % av verksamheten!

3.3 Finanskrisen startade i USA, men drabbade sedan det europeiska systemet som en flodvåg. Finanskrisen hade många orsaker, men de viktigaste var ett överdrivet risktagande, ett överdrivet utnyttjande av hävstångseffekter, otillräckliga kapital- och likviditetskrav och banksystemets komplexa struktur generellt sett.

3.3.1 I oktober 2012 gjorde Liikanen-gruppen ett uttalande med följande innebörd: "Det är nödvändigt att kräva att vissa särskilt riskfyllda finansiella verksamheter inom en bankgrupp rättsligt separeras från inlåningsbanker. Den verksamhet som ska separeras skulle innefatta egenhandel med värdepapper och derivat och viss annan verksamhet som är nära knuten till värdepappers- och derivatmarknader" ⁽²⁾.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

3.4 Kommissionens avsikt med förordningen är att minska riskmarginalerna i banksystemet och få kontroll över alla transaktioner av en potentiellt spekulativ karaktär. Förordningen bör betraktas tillsammans med den närbesläktade förordningen om transaktioner för värdepappersfinansiering⁽³⁾ som syftar till att öka insynen i de s.k. skuggbankerna. I slutet av 2012 förvaltades 53 000 miljarder euro globalt sett inom skuggbanksystemet, dvs. hälften av de totala förvaltade tillgångarna i det internationella banksystemet. Dessa tillgångar var främst koncentrerade till Europa (cirka 23 000 miljarder euro) och USA (19 300 miljarder euro). Detta är imponerande siffror om man jämför med den totala BNP:n i EU-28, som 2013 uppgick till 13 071 miljarder euro (Eurostat).

3.5 I Europaparlamentets resolution⁽⁴⁾ om reformen av banksektorns struktur inom EU fastställs vissa grundläggande principer och bland annat anges att "grundprinciperna för reformen av banksektorn måste vara att utforma ett säkert, stabilt och effektivt banksystem som tillgodoser realekonomins, kundernas och konsumenternas behov" och att "strukturen reformen måste stimulera ekonomisk tillväxt genom att stödja tillförseln av kredit till ekonomin, särskilt till små och medelstora företag och nystartade företag, stärka förmågan att hantera potentiella finansiella kriser, återupprätta förtroendet för bankerna och avlägsna riskerna för de offentliga finanserna". Vidare anges att "ett effektivt banksystem måste leda till en ny bankkultur för att minska komplexiteten, öka konkurrensen, begränsa kopplingen mellan riskfylld verksamhet och kommersiell verksamhet, förbättra bolagsstyrningen, skapa ett ansvarsfullt ersättningssystem, möjliggöra ett effektivt återhämtnings- och avvecklingssystem för banker, stärka bankkapitalet och tillföra kredit till realekonomin".

Den nya övervakningen av de internationella marknaderna har stärkts och blivit mer genomgripande men framför allt försetts med fler befogenheter än tidigare, med mindre utrymme för egen bedömning och bättre garantier för marknaden och slutanvändarna.

4. Huvudpunkterna i utfrågningen

4.1 Kommittén menar att kommissionen är på rätt väg men anser att kommissionen bör få ta del av vissa synpunkter som framförts vid en utfrågning av de olika berörda parterna och som inte verkar ha beaktats i tillräckligt hög grad. EESK vill därför uppmärksamma kommissionen på några av de huvudpunkter som tas upp av de berörda parterna. Dessa sammanfaller inte helt och hållet med EESK:s synpunkter men förtjänar ändå att återges korrekt.

4.2 Den reform som nu diskuteras har generellt sett tagits väl emot. De flesta ser förbudet mot egenhandel och en separering av traditionell verksamhet och handelsverksamhet som de lämpligaste instrumenten för att begränsa spekulativen i finansiella produkter och stimulera banklåneverksamheten, som är den viktigaste finansieringskällan för små och medelstora företag och som har gått tillbaka kraftigt på grund av de senaste årens spekulationsstrategier inom bankhandeln.

4.3 Vid tillämpningen av reformen är det viktigt att hänsyn tas till den rika mångfald av affärsmodeller som gör att de lokala bankerna kan fortsätta att erbjuda tjänster till de lokala ekonomierna.

4.4 Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt medlemsbankernas och de kooperativa bankernas affärsmodell. Reformen anses vara föga anpassad eller anpassningsbar efter dessa bankers specifika nätverk. Framför allt har oro uttryckts över att reformen kan förändra deras funktionssätt och möjlighet att dagligen vara närvarande för att stödja realekonomin. EESK rekommenderar således att man bevarar dessa bankers särdrag och den mångfald de uppvisar när det gäller sättet att bedriva verksamhet.

4.5 Tillsammans med det stora antal andra åtgärder som kommissionen vidtagit de senaste åren möjliggör reformen bättre insyn i enskilda transaktioner och i banksystemet i stort. Den kommer dock även att medföra en generell kostnadsökning på olika nivåer. Vid debatten framgick det tydligt att en övergripande konsekvensbedömning av de finansiella regleringsreformerna måste göras, samtidigt som man är medveten om hur komplicerat det är att göra en sådan bedömning.

4.6 Oro uttrycktes över att det som så ofta är slutkonsumenten av de finansiella tjänsterna som får ta dessa kostnader. Man kan fråga sig om de positiva effekter som man tror att de nya åtgärderna ska ge i fråga om exempelvis banksystemets säkerhet verkligen uppväger de negativa effekterna.

4.7 När det gäller skyddet för visseblåsare välkomnas kommissionens förslag till regler av såväl kommittén som de arbetsmarknadsparter som yttrade sig i frågan. Det behövs en bättre definition av begreppet "lämpligt skydd" (artikel 30) och ett förtydligande när det gäller en utökning av de föreslagna reglerna till att omfatta samtliga arbetstagare, så att dessa uppmuntras och motiveras att rapportera potentiella överträdelser.

⁽³⁾ COM(2014) 40 final.

⁽⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+COMPARL+PE-506.244+01+DOC+PDF+V0//SV&language=SV> (2013/2021(INI)).

4.8 När det gäller påföljder (artiklarna 28 och 29) rekommenderas att ansvaret för eventuella överträdelser i första hand ska ligga på institutionsnivå (hos ledningen) och inte hos enskilda personer.

4.9 När det gäller systemet för ersättning efterlyses däremot en uttrycklig hänvisning i förordningen till bestämmelserna i artikel 69 i kapitalkravsdirektivet (CRD) IV.

5. EESK:s kommentarer

5.1 EESK välkomnar åtgärderna i kommissionens förslag och stöder kommissionens val att använda sig av en förordning som rättsligt instrument, med tanke på att syftet är att harmonisera den inre marknaden för att undvika regelarbitrage och återskapa ett effektivt och produktivt banksystem i medborgarnas och samhällets tjänst som kan stödja realekonomin, hushållen och en balanserad och hållbar samhällsutveckling, med en långsiktig vision där innovation kombineras med trygghet.

5.2 EESK har gett sitt tydliga stöd till de reformer som redan genomförts och som nu börjar ge resultat. Den nu aktuella förordningen behandlar ett av de mest komplexa och känsliga problemen i systemet som helhet, nämligen finansinstitutens motståndskraft och rättsliga struktur. Vissa finansinstitut har tillgångar som överstiger BNP i många medlemsstater. De sammanlagda tillgångarna hos de tio största europeiska bankerna överstiger BNP för EU-28 ⁽⁵⁾ (dvs. drygt 15 000 miljarder euro).

5.3 Den föreslagna förordningen syftar till att en gång för alla lösa upp den gordiska knut som utgörs av storleken, sammanflätningen och komplexiteten hos vissa systemviktiga institut, dvs. institut som kan ge upphov till en systemkris. Begreppet "too big to fail" (dvs. institut som är för stora för att tillåtas gå omkull) har blivit ett mantra för att dölja ett beteende som inte bara strider mot de mest grundläggande etiska principerna utan även utgör rena bedrägerier och lagbrott, något som de finansskandaler som inträffat nyligen, eller t.o.m. mycket nyligen, tyvärr fortfarande är exempel på. Sådana beteenden kallas eufemistiskt för "moral hazards", dvs. moraliska risker!

5.4 Kommissionsledamot Michel Barnier presenterade förslaget genom att framhålla att målet är att se till att det inte finns banker som är för stora för att tillåtas gå omkull, för dyra att rädda eller för komplexa att rekonstrueras.

5.5 EESK tror att de föreslagna åtgärderna kommer att ge förväntat resultat, dvs. att minska risken för att det är skattebetalarna som i slutändan blir ansvariga för att rädda banker i svårigheter. Efter upprepade räddningsinsatser varnade EESK för de förödande konsekvenser som detta kan få för statsskulderna och för de skador som kan bli följden av den recession som oundvikligen uppstår. Tyvärr blev konsekvenserna t.o.m. värre än vad man fruktat på grund av de otroliga missbedömningar som gjordes när det gäller effekterna av den uppsjö olika budgetsaneringsåtgärder som vidtagits till följd av såväl nationella krav som en kortsynt och missriktad politik på EU-nivå, där man inte förstod att det krävs flexibilitet och kompenserande recessionsbekämpande åtgärder.

5.5.1 Först nu förstår vi vilka skador denna politik har orsakat, och vi bör vara medvetna om att det endast är tack vare Europeiska centralbankens kloka hantering av euroområdet som det värsta tänkbara scenariot har kunnat undvikas och euron, och därmed unionen, har kunnat räddas. Om man hade lyssnat på EESK kanske många skador hade kunnat undvikas!

5.6 Kommissionen tillskriver Europeiska bankmyndigheten (EBA) en viktig roll inom ramen för denna förordning, något som också kommittén stöder. EBA kommer att rådfrågas i de fall några av de beslut som planeras i förslaget måste antas. Dessutom kommer EBA att ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder och ska i form av rapporter hålla kommissionen uppdaterad om genomförandet av förordningen. EESK har vid flera tillfällen tidigare påpekat att kommissionen inte gett denna viktiga myndighet tillräckligt med ansvar eller resurser, trots myndighetens obestridliga expertis på området.

5.7 USA antog 1999 en lag som upphävde banklagen Glass-Steagall Act och särskilt separeringen av kommersiella banker och investeringsbanker. Tyvärr följde EU den amerikanska administrationens förödande beslut. EESK kan konstatera att de nu föreslagna bestämmelserna i praktiken innebär att en separering av dessa två verksamhetsområden återinförs, och att man till och med går längre genom att det, med några få undantag, blir förbjudet för institut som tar emot insättningar att bedriva investeringsverksamhet som huvudman och hålla tillgångar för handel.

5.7.1 Det är av avgörande betydelse att EU samarbetar med tredjeländer, särskilt USA, i syfte att uppnå en gemensam omfattande regleringsstrategi. EESK uppmanar kommissionen att stärka det internationella samarbetet.

⁽⁵⁾ <http://www.relbanks.com/top-european-banks/assets>

5.8 I förslaget till förordning ges behöriga myndigheter stort utrymme för egen bedömning. Det är viktigt att myndigheterna agerar och gör sina bedömningar utifrån tydliga, harmoniserade och förutsebara kriterier som anger när en bank inte längre kan hantera de stora riskerna med dess handelsverksamhet. Utan en gemensam referensram skulle risken för subjektiva tolkningar medföra helt andra effekter än de som man vill uppnå och som är förenliga med bestämmelserna i artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

5.9 EESK välkomnar kommissionens slutgiltiga beslut att marknadsrelaterade eller andra former av egenhandel inte ska separeras på förhand, utan att separeringen i stället görs i efterhand. Av denna anledning är det viktigt med de tekniska standarder som helt korrekt anförts av EBA. När det gäller tillämpningen av de rekonstruktions- och avvecklingsbestämmelser, särskilt bestämmelserna om inrättandet av rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter, som antogs av rådet (ekonomiska och finansiella frågor) i december 2013, rekommenderar EESK att det redan nu införs en mekanism för samordning och ansvarsfördelning mellan nationella och europeiska aktörer, så att överlappande beslut eller, ännu värre, motstridiga tolkningar och bedömningar från de behöriga myndigheternas sida kan undvikas. Så snart den gemensamma rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheten har bildats bör den medverka i inrättandet av en sådan mekanism och utarbeta tekniska standarder tillsammans med EBA.

5.10 EESK ställer sig inte bakom den kritik som framförts till kommissionen om den relativa betydelsen av verksamheter som kan bli föremål för separering. Inom vissa kreditinstitut utgjorde sådan verksamhet mer än en betydande del, och avsaknaden av särskilda regler innebär att de utsätts för en mycket hög risk som skulle ha kunnat utlösa en systemkris med långt mer förödande effekter för betalningssystemet och ekonomin i stort än den kris som vi nyss upplevt. Katastrofen kunde förhindras endast tack vare en tillförsel av enorma summor friskt kapital, på medborgarnas bekostnad, och tack vare den handlingskraft som Europeiska centralbanken visade prov på.

5.11 EESK välkomnar och uppskattar att kommissionen i förordningen har infört tydliga bestämmelser om skydd av dem som arbetar inom denna sektor, eftersom de riskerar att drabbas av mycket negativa konsekvenser om de avslöjar oegentligheter. De gör bara sin medborgerliga plikt, men utsätts för moraliska repressalier och riskerar i vissa fall att förlora sitt arbete. Denna form av intern övervakning, eller visselblåsning, måste uppmuntras och stödjas. Tillämpningen av bestämmelserna är ofta slapphänt, eller så kringgår man dem eller till och med bryter mot dem. På så sätt utsätts bankerna och deras personal för ofantliga risker. De senaste fallen där vissa kända och högt respekterade företag brutit mot samtliga regler och lagar kunde avslöjas endast tack vare en aktiv medverkan från dem som arbetade där.

5.11.1 EESK uppmanar kommissionen att införa en särskild övervakning av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller lämplig skyddslagstiftning och att lägga fram en rapport om denna fråga inom två år från det att förordningen trätt i kraft.

5.12 EESK lägger stor vikt vid förbindelserna med tredjeländer, särskilt vad gäller ömsesidighet och när det gäller att alla aktörer verksamma inom EU ska respektera reglerna. EESK anser också att kommissionen behandlat frågan på ett balanserat sätt och stöder det förslag som kommissionen lagt fram. EESK rekommenderar ett fortsatt och intensifierat samarbete med USA – särskilt när det gäller reglering av finansmarknaden – så att så homogena system som möjligt kan skapas och likartade problem kan hanteras på ett enhetligt sätt.

5.13 Positivt är även att EESK i kommissionens förordningar nu börjar få gehör för en av de frågor som EESK under lång tid ofta har betonat, dvs. frågan om administrativa påföljder, eftersom straffrättsliga påföljder faller utanför kommissionens befogenhetsområde. Kommissionens förslag på detta område förefaller proportionerliga, välvägdade och avskräckande.

5.14 EESK har redan vid flera tillfällen reserverat sig i fråga om användningen av delegerade akter. Kommittén är införstådd med att delegerade akter behövs för att regelverket fortlöpande ska kunna justeras men konstaterar samtidigt att detta system medför vissa osäkerhetsmoment, något som inte är önskvärt på detta område.

Bryssel den 9 juli 2014

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Henri MALOSSE